

Návštěva výstavy v Centru současného umění DOX 8.10.2021

Hledět smrti přímo do tváře je zkušenost, kterou většinou nechce zažít nikdo z nás, kor když nese nevinné podoby růže či lilie, ale přesně to nám páteční výstava v Centru současného umění DOX umožnila. Z Pardubic jsme vlakem odjížděli krátce po osmé a do hodiny již stáli na peroně Hlavního nádraží v Praze. Naší první zastávkou byla Národní galerie, kde rozdělení do dvou skupin, naskytl se jedněm skrze díla předních československých umělců pohled do krušných časů první republiky, v rámci stejnojmenné expozice. Zatímco druzí obdivovali zručnost malířů 19. a počátku

minulého století, mezi kterými nechyběla ani jména jako Pablo Picasso či Josef Mánes. Druhá výstava nesla název Umění dlouhého století. Bylo úžasné zblízka vidět tahy štětců, kterými vdechovali svým obrazům tito velikáni život.

Když jsme prošli Národní galerií a doplnili energii přes obědovou přestávku, pokračovala naše výprava k druhému milníku výletu, již zmiňovanému Centru současného umění DOX. Zde nás čekal zajímavý program, při kterém opět rozdělení, si jedni vyzkoušeli role kurátora výstavy a druzí se věnovali průzkumu galerie, přičemž odpovídali na zajímavé otázky týkající se tvorby. Navštívili jsme poměrně dekadentní expozici Vanitas, věnující se smrti, lidské pomíjivosti a plýtvání, kterému nechává volný průběh naše konzumní společnost. Díla byla svou tematikou a zpracováním naprosto jedinečná, hrála si s jinotaji jako si vodopád duhy pohrává s lidským okem. Zobrazovala nicotnost člověka, co by smrtelného tvora, k nezdolné kráse a bujnosti matky přírody. Zajímavým prvek byla též volba okrasných rostlin jako výrazu smrtelnosti lidských bytostí. Prošli jsme celou budovu a navštívili mimo jiné, krom dalších menších výstav, ikonickou vzducholod' Gulliver.

Nyní nám nezbývalo nic jiného, než dokončit expediční za kulturou návratem domů. Tak jsme také vzápětí učinili a epilog výletu na sebe vzal podobu cesty přeplněným zpátečním spojem Praha-Ostrava do Pardubic, kde definitivně skončil rozchodem okolo tři čtvrtě na sedm.

Velké díky patří paní učitelce Vladaně Hajnové, která celou akci skvěle zorganizovala a vzala na svá bedra zodpovědnost za jejích 28 mladistvých členů společně s paní učitelkou Zdeňkou Rejmanovou.

Jan Žabenský G2.C